

fondsbørsmeddelser og årsregnskaber, og at det afgørende for Folketinget er, hvilket regnskabsresultat et statsligt selskab når frem til. Folketingets vigtigste opgave over for selskaberne er at sikre, at koncessionen overholdes.

Svend Jakobsen, Bus Danmark A/S og tidligere formand for Folketinget, erklærede sig i princippet enig i, at Folketinget skal definere en opgave og efterfølgende kontrollere koncessionens overholdelse, men påpegede, at der er følsomme områder, hvor man ikke kan beslutte, at politikerne ikke må beskæftige sig med området i en 4-årig kontraktperiode. Han sagde, at man skal passe på, at den demokratiske proces ikke mere kan finde sted, hvis der sker privatisering og udlicitering. Alternativet, er, at det meget nøje må overvejes, hvad man flytter over i en af de grå zoner.

Hans Henrik Østergaard, Hypotekbanken, nævnte muligheden i selskabslovgivningen for at en generalforsamling kan beslutte en granskning, og at det kunne Folketinget sammen med en minister benytte sig af over for statslige selskaber.

Ivar Hansen, MF (V) og statsrevisor, påpegede, at de politiske partier stadig ønsker en finger på pulsen i forhold til de statslige selskaber, selv om der er kommet private investorer i selskaberne. Vejen ud af usikkerheden er, at der træffes en mere klar afgørelse om, hvem der har beslutningerne i de statslige selskaber. Han talte for, at statsrevisorerne skal efterkontrollere både regnskabsresultatet, og om der er ført den ønskede politik på områderne. Han sagde, at de herskende tilstande ikke kan løbe videre, og at Folketinget kan træffe en beslutning om at sælge aktiemajoriteten i flere selskaber.

Carsten Greve henviste til, at modellen om en »indkapslet« politik for de statslige selskaber er klar nok, men at den i realiteten kan krakelere, især hvis forholdet mellem ejer og bestyrelsesformand gøres til et personligt tillidsforhold og ikke institutionaliseres.

Palle Simonsen hæftede sig ved, at kommunikationen mellem bestyrelsen og ejeren er vigtig, og at ministeren især optræder i ejerrollen og ikke som politisk kontrollant. Bestyrelserne i selskaberne har et stort ansvar at leve op til,

og arbejdet i bestyrelsen er en blanding mellem en politisk og erhvervmæssig opgave.

Tema 2: Udlicitering i praksis

Frank Aaen, MF (EL), efterlyste andre modeller end kun en »central, tung offentlig sektor« og en »købmandsmodel«, hvor tankegangen går på at skabe flere leverandører og flere varer på hylderne. Han spurgte, hvor bruger- og medarbejderindflydelsen var blevet af? Han mente, at der er brug for mere fantasi og nytænkning, når lokalsamfund skal udvikle andre organisationsformer end selskabsformen.

Palle Mikkelsen, Institut for Offentlig Økonomi og Udvikling, efterspurgte en erfaringsopsamling med hensyn til succeskriterier og løn- og personalevilkår i forbindelse med selvstændiggørelse af offentlig virksomhed.

Carsten Greve spurgte ligeledes til afvejningen mellem et pænt driftsresultat og sikringen af den offentlige opgavevaretagelse og noterede, at det stiller store krav til Folketinget at lave meget præcise succeskriterier.

Ole P. Kristensen gjorde opmærksom på, at selv om der har været meget snak og diskussion om udlicitering, er der næsten ikke sket noget på området. Han påpegede, at den opgavevaretagelse, der traditionelt har ligget i offentlige institutioner, stadig ligger der.

Tema 3: Demokratiets vilkår

Peter Bogason, professor, RUC, konstaterede, at politikerne har fået indflydelse på mere og mere, og at indflydelsen ikke alene kan udøves gennem Folketing og kommunalbestyrelse. Han pegede på muligheden af at give befolkningen løbende indsigt gennem bestyrelser og repræsentantskaber, som man især har haft succes med på lokalt plan.

Knud Elm Larsen, Trafikministeriet, noterede dansk centraladministrations forhold til EU-administrationen, og at organisationer i den grå zone indgik i et tæt samspil med EU. Han luftede tanken om, at tiden er moden til at lade en administrationskommission afklare flere af disse problemer.